

Ia

Carmen

Mi-e dor de ia mea cea românească
Ce am primit-o în dar să-mi folosească
S-o port de câte ori în suflet simt
Un dor de românesc ce este sfânt.

O îmbrac c-un ritual ce-l am în sânge,
Ca râurile mânecii ce curge
Din umăr către degete să spună
De-acel izvor, alțița cea străbună.

Iar dacă simt că ia nu-i a mea
E fiindcă ea va dăinui aievea;
Venită din strămoși, la mine e-n popas
Și eu, cheița iei, urmașilor o las!